

Tisztelt Elnök Asszony,

Aki bombával fenyeget dilidokihoz küldjük. Lehet nem is büntethető, hisz hülye. Nos ezt én még nem követtem el, még egyetlen egyszer se, ám mégis megbűnhődtem. 2x is. Szóval csak adósságot vasalok be. Legalább egy részletét most beszedelem. Akik az adósságot nálam felhalmozták azok pont a nyilvánosságot(!) olvasták bombának, ezért nézzük meg mi történik akkor, ha használom is ezt a szót: „Bomba”

Igazi (olyan pukkanós-durranós) bombánál helyben szerintem nincsen illetékesség, ám ehhez én nem értek, én kevéske vagyok. Ezért ez a bejelentés most az Elnök Asszony döntése lesz. Önnek lesz feladata eldönteni, hogy ez most valóban életekre és/vagy anyagiakra is veszélyes lehet-e, vagy csak valaminek a kinevettetése. (utóbbiért is járhat irgum-burgum)

Ön helyében én lehet nem kockáztatnék, ezért megértem ha bevetik TEK-et. Már én is intézkedtem: mi nem zárjuk bejáratot, legalább azt ne törjék össze. Ajtót kilincs nyitja. Ezen felül hajnali órákban benn alszik 5 gyerek, ám lehet ez már túl pimasz kérésem...

Tavasszal kértem Öntől -tavalyi, pont bíróság által elrontott nyarunk után- legalább a 22-es nyarat biztosítsa. Azt gondoltam ennyi bírósági felsülés, blama után, talán ez már megjár.

Hát nem. Úgyhogy idén nyár közepén -a bíraskodási szünet első napjaira időzítve- hazajöttünk és nem tévedtem. Halk lett az Ön szava.

Nem enni könnyű, nem inni nehéz. Orvos bármit leír csak élj, ám Dórának még kevés? Nincs tény, persze kevés. Orvost nyár közepére Dóra pesti prostikkal átíratta. Az én számlámra.

Most soron az jön, hogy az Ön épületében is engem kézben kell vinni. Önnek pedig erre a hurcolászásra fel kell készülni. Ön az épület gazdája. Másik lehetőség cirkuszt elkerülni, pesti dokit kell intéztetni. (Kanizsán már megismertek ezért szeretnek minket, az nem lesz jó) Ehhez lesz tőlem most szuper segítség ez a „bomba”. Nem kell cipeltetésre itt senkit képezni. Nehéz is lenne cipekedésre fogni + nem mondhatja rám: adósságuk gonoszra váltom.

Nekünk az a nagy bűnünk, hogy „nem hagyjuk magunkat”. Kezdődött azzal, hogy nem engedtem fiamat olyanért bántsák amit -mint kiderült- nem is ő tett. Ez ma skandalum, ez ma tűrhetetlen. Mindegy 12éves nem is büntethető de még ártatlan is. Az sokkal fontosabb, hogy létezőnk még: „Szabadok”! Nem bünt üldözzük hanem szabadokat. Itt is konkrétan: megadtam anno rendőrségnek hogyan nyomozzanak, de ide is becsatoltam. Megadtam ha nem az én fiam tette akkor miként lehet igazi elkövetőt kinyomozni. De elmaradt. Sőt, elmaradtnak hatását is: még pár év és covid alatt százaknak(!) napokra(!) maradt el iskola(!) De még ez se, ez a második eset se. Nem érdekelt senkit se. Se rendőrségen se bíróságon. Gyermkeink védelme már háttérbe szorult, ma lekötik energiákat köztünk élő szabadok.

(Írtam sokat, mert harmadikat most küldöm 9 bírónak, 5 megye. Egynek már dugdostam orra alá. Nem érti. Ez a tuti sikerrecept ma. Irigykedni kéne rá, karriert csinál, nem kritika.)

Az a helyes logika, hogy nem avatkozhatunk más munkájába. Majd ha elrontunk valamit, akkor mindig-mindent ugyanaz a 3=sok ember átnézi. (többi örül van) De én kedvelem önt, ne vegye szívére! Inkább meg kell értenie azokat, akik szabadságukat már elvesztették. Akkor tűnik fel mi nincs, ha másnak van. Jogosnak ugyan nem jogos, de emberileg nagyon is megérthető – ezért ne vegye szívére.

Segíteni kell „nem szabadokat”. Ezért kérem a komplett bírósági irattárat. Meg kell találnunk láncikat. Saját szabadságunkat osszuk meg, legyen másnak is. Ferencről szóló könyvből komoly mennyiségünk van. Osztoztatjuk. Jusson el mindenhova. A nyilvánosság nem bomba. A könyv bomba. Hatásosabb mint bármilyen kémiai szer.

Rudolf János (www.fidesz.info)

Kelt: Keszthely 2022.10.10